

Kikurcah ve Hayalet Tayfa

B**NCUK OPERASYONU**

ÇAMLICA
ÇOCUK

özünde sevgi var

Çamlıca Çocuk Yayınları / 251

Yayın Yönetmeni

Adem Fidan

Yazan

Mustafa Ecevit

Editör

Hacı Bayram Nebioğlu

Resimleyen

Ahmet Demirtaş

Grafik Tasarım

Ayşe Demirtaş

Kapak Tasarım

Ahmet Demirtaş

1. Baskı: Aralık 2020, İstanbul

ISBN 978-625-7841-05-4

Çamlıca Çocuk Yayınları

Bağlar Mah. Mimar Sinan Cad. No: 54

Güneşli – Bağcılar / İstanbul

Tel: 0212 657 88 00

www.camlicacocuk.com-bilgi@camlicacocuk.com

T.C. Kültür Bakanlığı Yayıncılık Sertifika Numarası: 15732

Baskı

Çamlıca Basım Yayın ve Tic. A.Ş.

Bağlar Mah. Mimar Sinan Cad. No: 52

Güneşli – Bağcılar / İstanbul

Tel: 0212 657 88 00 (pbx)-Faks: 0212 657 95 88

www.camlicabasim.com

Matbaa Sertifika Numarası: 46592

Merhaba Kikurcanlar!

Ben, Ahmetcan. Ama siz, bana Kikur ya da Kikurcan diyebilirsiniz. Herkes öyle söylüyor zaten. Bir gün Yunus, bana çok kitap okuduğum için **"Kitap Kurdu"** demeye başladı. Bu ismim çok yaygınlaştı. Ama arkadaşlarım bir süre sonra bu iki kelimenin sadece ilk hecelerini söylemeye başladılar. Yani gel zaman git zaman adım "Kikur" oldu çıktı. Bu kitap elinizde olduğuna göre siz de bir kitap kurdusunuz. Yani size **"Kikurcanlar"** diyebilirim.

BİR GRUBUMUZ
VAR. İSİMLERİMİZİN
BAŞ HARFLERİNİ
YAN YANA
DİZİNCE "HAYAL"
OLUYOR.

HAYAL

H ALUK

A HMETCAN

Y UNUS

A YLA

L EYLA

H

A
L
U
K

A

H
M
E
T
C
A
N

Y

U
N
U
S

A

Y
L
A

L

E
Y
L
A

Biz de işin içine biraz gizem kattık ve grubumuzun adını

H A Y A L E T L E R

koyduk.

Aynı mahallede oturuyoruz.
Aynı sınıfta okuyoruz.
En sevdiğimiz meyve, arkadaşlık.
En sevdiğimiz sebze, dürüstlük.
Aramızda olmaz dargınlık, küslük.
Ayla ile Leyla, grubun ikizleri.
Yunus, bilgisiyle aydınlatır bizleri.
Grubun neşesi ise Haluk.
O bizim tombik arkadaşımız.
Ama biz, ona "Minik" diyoruz.

**Hazırsanız
maceramıza başlıyoruz!**

Merhaba Kikurcanlar!

Bu kitap elinizde olduğuna göre sizlere **“Kikurcanlar”** diyebilirim. Şaşırdınız mı? Bu da nereden çıktı, diyor musunuz? Merak etmeyin anlatacağım.

İki adım var. Biri Ahmet biri Can. Ama arkadaşlarım bana “Kikur” diyorlar. Biliyorum, kulağa biraz tuhaf geliyor. “Kikur da nedir?” diye şaşırdınız değil mi? Haklısınız. Bunu ilk duyduğumda ben de sizin gibi şaşırmıştım. En yakın arkadaşlarımdan Yunus taktı bu adı bana. Merak etmeyin, ne anlama geldiğini söyleyeceğim. İlk bakışta çok saçma görünebilir ama duyduğunuzda siz

de seveceksiniz. Bu arada ben de Yunus'a "**Şair**" diyorum. İnanılmaz güzellikte şiirler yazıyor. Sadece şiir değil. . .

Her neyse! Sözü uzatıp sizi sıkmak istemem. "Kikur" adının macerasını anlatayım size:

Ben Hacı Yatmaz Mahallesi, Yatar Kalkmaz Caddesi, İğne Batmaz Sokağı'ndaki Dursun Satmaz Apartmanı'nda oturuyorum. Ne

kadar zamandır mı oturuyorum? **Ingaaa ingaaa**, diye ağlamaya başladığım günden beri. Yani biraz garip isimler olduğunun farkındayım. Siz de fark ettiniz zaten. Ben de sizin fark ettiğinizi fark ettim. Yine çenem düştü bak. Bazen böyle oluyor. Çenem düşüyor ve çok konuşuyorum.

Sonra düşen çenemi aramaya başlıyorum. Bulamayınca arkadaşlarımdan yardım etmelerini istiyorum. Hep birlikte arıyoruz. Bulunca bu sefer de sevinçten tekrar konuşmaya başlıyorum.

Tamam tamam, şakaydı.

Ne anlatıyordum? Şu garip isimler. . .

Bizim mahallede çok eskiden bir hacı amca varmış. Geceleri çok ibadet edermiş. Bu yüzden ışığı çoğu zaman yanarmış. Dışarıdan bakanlar onun penceresini hep aydınlık görürmüş. Bir gün mahalleye yeni bir komşu taşınmış. Bu komşu, diğer komşularla arkadaş olmuş. Bir gece çok geç saatlere kadar dışarıda oturup sohbet etmişler. Hacı amcanın ışığının sürekli yanması bu yeni komşunun dikkatini çekmiş. Arkadaşlarına sormuş:
- Bu evde kim kalıyor? Işığı sürekli yanıyor, demiş.

Arkadaşlarından biri cevap vermiş.

- Hacı, yatmaz. Geç vakte kadar ışığı yanar. İbadet eder, demiş.

İşte bu olaydan sonra mahallemizin

adının **Hacı Yatmaz** kaldığını söylerler.

Yatar Kalkmaz Caddesi'nin de garip bir hikayesi var elbette. Merak ettiyseniz onu da anlatabayım.

Bizim caddede tembel mi tembel bir adam varmış. İşi gücü uyumakmış. Hacı Yatmaz, ne kadar yatmazsa bu adam da tam tersi; yatar, kalkmazmış. Günün çoğunu uyuyarak geçirirmiş. Uyandığında bir şeyler pişirir; yer, içer, göbeğini şişirmiş. İşte bu yüzden arkadaşları ona Yatar Kalkmaz adını vermişler. Caddenin adı da **Yatar Kalkmaz Caddesi** olmuş. Biraz garip bir hikâyeye değil mi?

Başlamışken İğne Batmaz Sokağı'nın hikâyesini de anlatabayım bari.

Uzun seneler önce bizim sokakta, iyi bir terzi varmış. Güzel elbiseler dikermiş. Şöhreti her yere yayılmış. O kadar meşhur olmuş ki padişah bile elbiselerini ona diktirmiş. Bir gün padişah ve veziri, terziyi ziyaret etmişler. Ama kim olduklarını söylememişler. Güzel bir elbise diktirmek istemişler. Terzi, padişahın ölçüsünü almış.